

20.	P	Marjeta Antiohijska, muč	Otoče	17.30	†† Zvoneta in starše Pleterski
21.	T	Daniel, prerok	Dobrava	17.30	za zdravje
22.	S	Marija Magdalena	Kamna Gorica	17.30 18.00	†† Filipa Tomaževic in Stanislavo Kastelic priprava na krst
23.	Č	Brigita Švedska, redovnica	Dobrava	17.30	po namenu
24.	P	Krištof, mučenec			maše v fari ne bo
25.	S	Jakob starejši, apostol za MIVO	Kamna Gorica Dobrava	17.00	†† Anico in Milka Štibelj
26.	N	KRISTOFOVA NEDELJA	Kamna Gorica	8.00	DAN STARIH STARŠEV †† Ano in Jakoba Koselj nabirka za MIVO
27.	P	Gorazd, Kliment, Naum, Angelar	Otoče	17.30	za znance in prijatelje
28.	T	Viktor I., papež	Kamna Gorica	17.30	† Terezijo Režek, 30. dan
29.	S	Marija, Marta in Lazar, SP osebe			maše v fari ne bo
30.	Č	Peter Krizolog, škof	Dobrava	17.30	po namenu
31.	P	Ignacij Lojolski, ust. jezuitov			maše v fari ne bo
1.	S	Alfonz Ligvorij, škof	Dobrava	17.00	†† Šimenčeve
2.	N	18. NEDELJA MED LETOM Porcijunkula	Kamna Gorica	8.00	za farane
Na Krištofovo nedeljo (in na soboto pred njo) se bomo Bogu spet zahvalili za vsak srečno prevožen kilometer in prispevali misijonarjem za nakup misijonskih vozil. Tako bodo lažje pomagali vsem pomoči potrebnim v misijonskih deželah. Prispevke lahko nakažete tudi na Misijonsko središče Slovenije, Kristanova 1, 1000 Ljubljana, TRR: SI56 0201 4005 1368 933, referenca: SI00 279500, koda: CHAR, namen: MIVA. V imenu misijonarjev se vam zahvaljujem za vaš dar.					

Izdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.
El. naslov: marko.avszenik@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST

ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 3. Št. 15. (od 19. 7. do 2. 8. 2026)

Sv. Gregor: GLEDANJE BOGA V ČISTEM ZRCALU SRCA

Zdravo telo je dobrina za človekovo življenje. Človek ni srečen samo ob tem, da ve, kaj je zdravje, ampak predvsem v tem, da je sam zdrav. Če bi kdo še tako slavil zdravje, pa bi z nezdravo hrano kvaril kri, kaj bi imel od tega hvalisanja, če pa njega samega davi bolezen. Na enak način skušamo razumeti to, o čemer smo se pogovarjali. Gospod Jezus ne pravi, da je človek srečen že s tem, da nekaj ve o Bogu, ampak s tem, da ga ima v sebi. Zares srečni so tisti, ki so čistega srca, ker ti bodo Boga gledali.

Sicer ne mislim, da bo mogel gledati Boga iz obličja v obličje tisti, ki bo očistil pogled svoje duše. Mogoče nam plemenitost te besede nakazuje bolj jasno vsebino, ki jo razodeva drugi stavek: Božje kraljestvo je znotraj vas. Kaj nas ta uči? Uči nas, da tisti, ki je očistil svoje srce od vse neurejene navezanosti na reči tega sveta, globinsko zre v lastni lepoti podobo božje narave.

Mislim, da nam s tem kratkim stavkom Beseda daje tak nasvet: Ljudje, če bo kdo med vami želel gledati resnično dobrino in bo slišal pripovedovati, da je božje veličastvo višje od nebes, njegova slava nedojemljiva, naj nikar ne obupa, da ne bo mogel zagledati tega, po čemer hrepeni. Če se boš očiščeval madežev, ki so se nabrali v srcu in si prizadeval za popolno življenje, se bo podobna božja lepota tudi v tebi zasvetila. To se dogodi vsakemu koščku železa, ki ga s čim očistimo rje. Prej je bilo črnkasto, potem pa se sveti in žari na soncu. Tako bo notranji človek, ki ga Gospod imenuje »srce«, našel podobnost s svojim vzorom, ko bodo odstranili z njega madeže, ki kvarijo njegovo lepoto. Spet bo podoben vzorni podobi in bo dober.

Tisti, ki se gleda, torej odkrije v sebi predmet svojih želja. Tisti, ki ima čisto srce, je srečen, ker v gledanju lastne čistosti vidi podobo vzora. Tisti, ki vidijo sonce v zrcalu, tudi če ne gledajo v nebo, gledajo sončno podobo v zrcalu, četudi niso gledali naravnost sončne ploskve. Zato tudi vi, ki ste preslabotni, da bi gledali luč, če se boste obrnili k milosti podobe, ki je bila od začetka vtisnjena v vas, boste našli to, kar iščete, v sebi.

Čistost srca, dušni mir in oddaljenost vsega zla, to je božansko. Če imaš vse to v sebi, imaš gotovo Boga. Če je tvoje srce brez hudobije in strasti, čisto, brez madeža, si srečen, kajti tvoj pogled je jasen. Ko si očiščen, moreš gledati to, česar neočiščene oči ne morejo videti. Ko si oči duše očistil megle nazorov, ki izvirajo iz počutnega mišljenja, tedaj v prozornem ozračju srca bistrovitno zreš blaženi prizor. Čistost, svetost, preprostost in podobne reči so odsev, žarki božje narave, ki nam odkrivajo Boga.

POSLANICA PAPEŽA LEONA XIV. ZA DAN STARIH STARŠEV **»Jaz te ne pozabim« (Iz 49,15)**

Dragi bratje in sestre, po ustih pretoka Izaija Gospod obljublja, da ne bo nikoli pozabil nikogar izmed nas. Zagotavlja nam, da naše obraze nosi narisane na dlaneh svojih rok (prim. Iz 49,16) in da je njegova ljubezen večja od ljubezni matere do svojega otroka (prim. Iz 49,15). Prerok v nas pusti zaslititi globok in jedrnat dialog, v katerem se Bog obrača na vsakega posebej in na samo ljudstvo in ga nagovarja s »ti«. Tudi danes lahko beremo te besede, ki se nanašajo na vsakega izmed nas, in vsak lahko sliši ta »jaz te ne pozabim« naslovljen nase.

To so besede, ki nas napolnijo s tolažbo in zaupanjem. So odgovor na boleč občutek, ki vznemirja srce: »Gospod me je zapustil, Gospod je name pozabil« (Iz 49,14). Kolikokrat se v Svetem pismu, zlasti v Psalmih, molitev rodi iz zmedenosti tistega, ki ima vtis, da njegovo življenje ni za nikogar zanimivo in je zapuščeno! Boleč občutek, da smo pozabljeni, žal združuje veliko ljudi in med njimi je veliko starejših.

Božja ljubezen, ki pa nikogar ne pozabi, se ponuja kot dejanje pravičnosti in odgovor na brezimnost, v kateri se preveč pogosto izgubi človeško življenje. Zdi se, kot bi bila nad življenjem zlasti številnih ostarelih, razprostrta tančica, ki zabriše poteze obrazov in jih prekrije s pozabo. To se dogaja v domovih, kjer vlada samota, pa tudi na tistih krajih nastanitve, kjer je enkratnost vsakega človeka v nevarnosti, da bo skrčena na številko

njegove postelje ali na njegovo bolezen.

Obhajanje Svetovnega dneva starih staršev in ostarelih je priložnost, da ponovno odkrijemo, da je Cerkev poklicana biti mati vseh in da se v vsaki starosti lahko odkrijemo kot Božji

sinovi in hčere. Ta dan naj bo torej spodbuda za vse, zlasti za mlajše, da ponovno osvojijo lepo navado obiskovanja svojih starih staršev, starejših v družini, pa tudi tistih, ki nimajo nobenega obiska. S tem sporočilom in svojo navzočnostjo jim nesite papežovo bližino in ljubezen. Storitve, da bodo prerokove besede »Jaz te ne pozabim« dobile obliko nežnega in ljubečega srečanja. »V dobi, ki se nagiba k pospeševanju in drobljenju, človeško telo še vedno zahteva, da ga negujejo in prepoznajo roke, ki so sposobne nežnosti, pozorne misli in dobre besede. Digitalna kultura množi povezave in nudi nove možnosti srečanja; kljub temu pa človekovo srce ohranja neopovedljivo potrebo po bližini«.

Cerkev pozna trpljenje svojih starejših otrok, dobro ve, da nanje prevečkrat gledajo s predsodki in jih imajo za breme. Zaveda se, da gospodarstvo, ki je osredotočeno samo na dobiček, oslabi družinske vezi. Ve, da mnoge ostarele zapustijo otroci, ki so prisiljeni migrirati ali se v nekaterih primerih bojujejo v vojni. Cerkev v vsakem od teh razlogov z veseljem oznanja Gospodovo obljubo: »Jaz te ne pozabim!«

Vabim vas, da pri katerihkoli letih, zlasti pa, ko nismo več mladi, odkrijemo, kakor je rekel blaženi Janez Pavel I., da smo »prejemniki neminljive Božje ljubezni. Vemo: vedno ima za nas odprte oči, tudi kadar se nam zdi, da je noč. Oče je; in še bolj je mati«. Tudi če nas taka misel ne obide sama od sebe, je res, da tudi ko smo stari, ne nismo bitni sinovi in hčere, in zato povabilo, da se vrnemo v Božji objem, čigar ljubezen je hkrati očetovska in materinska, ostaja veljavno vsak dan.

Nekateri ravno v zadnjem obdobju svojega življenja odkrijejo, kako je Bog do njih ljubezniv in nežen. So pa tudi taki, ki niti ob koncu svojega življenja še niso doživeli, kaj nam vera omogoča. Visoka starost prebujajo v nas vprašanja, ki si jih prej morda nismo zastavljali, zato lahko postane prikladen čas za začetek ali pa za nadaljevanje duhovnega življenja. Na tej novi poti lahko spoznamo, da je Bog, kot pravi sv. Avguštin, »mati, ker greje, ker hrani, ker doji, ker varuje«. To je zavedanje, ki nam pomaga, da nas ni sram krhkosti, ki se pojavi, in tudi da razumemo, da vsi vedno potrebujemo drugi druge in da smo vsi berači za pozornost in skrb. Na Boga, ki se približa in ki se ga naučimo spoznati v njegovi nežnosti, se lahko sedaj obrnemo s sinovskim oz. hčerinskim zaupanjem v molitvi. Nikoli ni prepozno, da se začnemo obračati Nanj. To je za vsakogar lahko velik dar.

Dragi starejši moške in žene. Papež Francišek je o vas govoril kot o »novem ljudstvu«, saj število starejših v človeški zgodovini še nikoli ni bilo tako visoko. Zato je bolj kot kadarkoli prej pomembno, da z vami, »novimi ljudmi« razmišljamo o tem, kaj bi lahko bila naša poklicanost. Krhkost, ki je človekova spremljevalka vse od otroštva, v nas počasi zmaga. Rad bi vam rekel: ne bojte se krhkosti! Ravno ta krhkost skriva v sebi novo možnost, ki razsvetljuje tudi druga življenjska obdobja. Ko namreč krhkost sprejmemo, »odpre srce za medsebojno podporo in za klicanje Njega, ki lahko da tisto, česar nobena človeška oblast ne more zagotoviti: globoko spravljenost src in z njo resnični mir«.

Tako lahko čas starosti živimo kot kristjani: »krhki«, a istočasno »poklicani«. Moški in ženska se namreč lahko prerodita kot starca (prim. Jn 3,4-6) in skupaj s prerokom vzklikneta: »Če se spreobrneta in ostaneta mirni, boste rešeni, v mirovanju in zaupanju je vaša moč« (Iz 30,15). Moč, ki lahko postane povabilo, naj se ne zatekamo k potem prevzetnosti in moči, da bi zagotovili človeško sožitje, ampak k potem spravi in resničnega miru. V tem času, ki ga tako trdo zaznamujeta vojna in družbeno nasilje, se mnogi sprašujejo, v kakšnem svetu bodo odrasčali njihovi vnuki. Spodbujam vas, predragi, da se mi pridružite v vztrajni molitvi, da čim prej pride mir na ves svet.

Dragi starejši bratje in sestre, zahvaljujem se vam, ker me vsak dan podpirate s svojimi molitvami, zlasti ko molite sveti rožni venec. Srčno vam ga vračam in vam zapuščam tole željo: Gospod naj nas prenove v veri, v upanju in v ljubezni. On, ki nikoli ne pozabi na nas!